

Meie Mats.

N^o

ENSV
Riiklik Avasik
Raamatukögu

18.

Mull on wiisi wiletsusta,
Ehk ka kuusi kurwastusta.
Ikka teen ma trilli, tralli,
Ehk löön kaimud kukerpalli.

Mis sest lugu, et mind püütaks',
Alatasa kelmiks hüütaks', —
Torkan, nôelun, seal kus mahti,
Siputan end ikka lahti.

„Meie Matsi“ sõpradele ja lugejatele.

See oli wast rabelemine, enne kui lahti sain! Ä tahtsiwad lämmatada, selle peale waatamata, et suure wõimuga poole suud lahti sain hoida. Olin kimbus nagu Kawal Hans wanapaganaga, kellega ta mitme-aasta kontrahi oli teinud.

Mis siis dige wiga oli? Jah, waadake, wiga oli suur ja keeruline. „Meie Mats“ oli ju pooletera peal, kus ta kuus korra ehk kaks teopäiwi käis tegemas. Anti wana edukonna hobusekont kätte, ühekülgne leiwakott wisati kreslasse ja mine. Sõbrad ootasiwad ammugi paremaid palasid ja suuremaid suutäisi, aga kust seda wõtta, kui nad ei lubanud. Leiwakoti sisse pandi kalli külatakku asemele tihti wa' orjaaegset haganast leiba ja läpasmata läinud lihatootisi, mida puhtas maa keeles pilkenalja pirukateks nimetatakse. Tee peal sain salamahiti ikkagi mõne parema suutäie seltsi pista... Ei saanud sinna parata midagi; aida wõti oli nende käes ja — mis seal dige ära teha!

Hõissa, sõbrad! Mats on waba
Ei kinni pea enam üksigi taba!

Nüüd olen ise peremees ja aida wõti oma käes, nüüd on kõik mürada ja salwed läbi sorida!.. Kus enne ial midagi puudus, seda tahab ja teeb „Meie Mats“ nüüd taha; Iga kahe nädala takka toon niisuguse seljawoori kõiksugu kraami, mida üksigi naljawana ega Matsi wari teha ei suuda. Mõni ehk

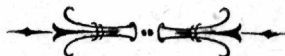
arwab, küll ta ennast suure tükkiga ära weniatab. Pole wiga ühtigi! „Meie Matsi“ toetawad kõik paremad pilke- ja nalja-kirjanikud, joonistuse kunstnikud ja pilkepiltide tegijad. Kuna enamalt need sõbrad poolwargi mõne parema sakuska ilma nende teadmata sisse äigasiwad, nüüd — noh, nüüd panewad terve leiwakoti täie walmis. Nad kogusiwad nüüd kõik „Meie Matsi“ ümber ja upitawad iga-kord sihukesel kandami selga, et hoiat alt. Sest „Meie Mats“ ei ela enam mitte rahameeste ega mõne tagurlike erakonna mõju all.

Pearõhtu paneme muidugi algupäralise ilukirjanduse, pilkenalja ja pilkepiltide peale. Selle kõrwal saame aga maailma kirjandusest kõige paremaid palasid wälja walima, mitte nii — kui siia maale — et Soome lehtedest ümber kirjutati ehk wälja lõigati, ilma hallika nimetamata. Juba tulewases „Meie Matsi“ numbris teeme algust üleilma kuulsate nalja-kirjanikkude, nagu Mark Twaini, Jerome ja teiste tööde awaldamisega. Juttuedle kohaste piltide, wõi ilustuste walmistamise on kunstnik hra Promet oma peale wõtnud.

Hoidke järelehtud ja wale-Matside eest, kes Teie juurde tulewad ja ütlewad: mina olen dige „Mats“, aga seeft poolt on nad kõlupeadega ja satikatega täidetud.

Kõikidele keerulist patši lüües

„Meie Mats“.

Üks väike wiga.

110.2

Ma, õnnetu, ei wõinud aimatagi, missuguse raske ülesande ma oma kaela pidin tõmbama, kui ma ennast ajalehe toimetusele kirjasaatjaks pakkusin.

Hästi proowitööd saata — wastuwõtmise eksam oli alanud. Ühtlasi nõuti ka minu elukutse ja hariduse üle natukene lähemalt teatust. Ma olin päris ristic, eht hiidlase-ristic, mull ei olnud suurt haridust, polnud diplomi ega mingisugust tunnistust peale ristimise tunnistuse ja armulaua lehe. Pidin kord need saatma, aga see esitelemine oleks umbes niisugune olnud: wormilikult ristiinimene. Ja sellest ei ole weel küllalt, et „kirjanikuks“ hakata. Kirjeldasin siis muidu tarkade sõnadega ja kõnekäändudega, et ma koolis, niihästi lastekoolis, kui elukoolis, ikka esimene poiss olen olnud ja rahwa elu tunnen, nagu oleks see minu oma. Rahwa all mõtlesin ma Uuetoa Liisat, wa Lõuka Peetrit jne. Kiri läks.

Mitu halba ilma peal — ja üks neist oli ka proowitöö. Iga algus on raske ja nii ka siin. Mis ma pidin siis senna esimeseks saatma? nii et see mu kõlblikust olekust eelseiswa ülesande tarwis tunnistust annaks. Nagu minu kukutamiseks oli wargapoistel pikk töö waheaeg, tuli õhkus koldes aga kaugemale ei läinud, ilmad oliwad harilikud jne.—millest siis weel wärsket saata? Aga kui häda kõige suurem, siis abi kõige lähem: sündmusi sündis — ma sain teateid. Saatsin esimest, teist ja kolmat korda. Siis leidsin, et ka minuga ajalehe küljel kõneldud oli, kus toimetaja oma kaswawat lootust minu esimese peale awaldas. See, et mind wirgaks poisiks nimetati, andis mulle kahekordset jõudu ja rammu sõnumite korjamiseks ja nende sepitsemiseks wanadest aastakäikudest korjatud schablonide järele. Oleks seadused pisut kergemad olnud, ma juba oleksin ise hakkanud sündmusi tegema — nii suur oli juba nende leidmise korral mu lust.

Ja, kas wõite arwata, missugune suur ajalooline tähtsus ühel postipäewal oli?—mulle saa-

deti prii ajaleht, kuhu sideme peale ka kōdistaw „hra“ oli trükitud. Minust oli midagi suurt saanud.

Nüüd muretsesin omale kraadiklaasi, waatasin seal sagedasti elaw hõbe seisu ja tähendasin üles, kuu päewa juurde lisades. Originallilmad, nagu: suur torm, rahesadu, öökülm oliwad kõige tähtsamad ilmad aasta kohta. Ma hakkasin kõigist kirjutama ja kõigist wanade tuttawate järele. Wärsketel sõnumitel sai hakatusel ikka datum ülesmārgitud, kui sündmus, wanem oli, siis ütlesin lihtsalt: hiljuti, neil päiwil. Sündmuse koha, s. o. kihelkonna nime ette, kus see tähtis lugu sündinud on, panin ikka oma tähekesse wõi koogu-noogu, et omal midagi silmitseda oleks. Oma koduümbrust nimetasin ma ikka „meie nurk“ — on ju see kodumaa nii nurgeline. Sõnumite lõpul oli ka sagedane aruanne surmaund magawa waimu-elu üle. See oli sarnane, nagu tohtrid haiguse käigul ikka pulsilöökid arwu nimetawad. Pessimistliselt waatasin iga asja peale. Kõik said läbi sõelutud: haridusehallikad, seltsid jne. Pidudel olin suur kritikuse, ja andsin oma lühikesse otsuse: kaunis hea, keskmine, nõrk. „Elutilgast“ ja selle pruukijate ülekāteminemisest ei rääkinud ma mitte ühe korra. Ülepea olin ma uhke, et ma ajalehesõnumite kulunud sõnakolksusi, jutumārkide wahel ja muidu, nii osawasti tarwitada mõistsin. Asju ei nimetanud ma ialgi palju oma nimega — see oleks liiga lihtne ja tarkuseta olnud. Wargad oliwad paitades — ööjüngrid; wargus — must äri; pudel wiina — sinikael, tants — kannakeerutus; neist sõnadest wõiks terwe sõnaraamatu kokku seada.

Wiimaks ei olnud mulle see meelehea, mis oma kirja trükitult nägemine ja kirjawastuse olgeterwe sünnitasiwad, mulle enam küllalt magus ja ma hakasin uuesti nõudma — tasu ridade pealt. See ongi selle ameti warjukülg. Ma ootasin, ootasin ja ootasin — siis lubati natuke, lubati ainult . . .

Lugulaul, (fantasie),

➤ Tühjus. ➤

Julius Promet.

Motto: Taewast waatwad tähe silmad,
Need ei küsi sinu rõemu,
Küsi sinu kurwastusi.

(Kalewipoeg).

1. Järk. Öö.

Mets (metsa kuningas istub muru peal, kolm piigad tema ümber).

1. Piiga.

Kuningas sa Kalewalas,
Õitsi lindude ehtija,
Õöpiku helina ilustaja,
Räägi, miks need räägukesed,
Lidistajad linnukesed,
Õhussa ilul helistawad,
Rõemul okstessa hüppawad?

2. Piiga.

Kas neid Taara meile loonud
Meie tantsule tuhinaksa
Meie ilu ülendajaks?

Kuningas,

Mitte meile tuwikesed.
Linnu keeltel me lidistame,
Tähe särale silmitseme,
Õpiku helinal hõiskame.
Ühed siin ilmassa alamad,
Kalewallassa kaswajad;
Kes ei mõista metsa müha,
Aru saa õöpiku helinast,
Kultse käu kukkumisest...

Need on surelikuks sündinud.

2. Piiga.

Miks nad surelikuks sündinud?

Kuningas.

Nende elu laenekesed
Weeretawad õhtu wilul,
Kõigutelles kalmu künka,
Mätta muru waiba alla;
Tähe silmad waatwad taewast,
Kuu waatab kõrgelta,
Päike paistab rõemu palgel
Lahkujaida, magajaida,
Aga keelt ei ole kalmul,
Sõna iial tähte suussa,
Kuu ei oska kõneleda,
Ega päike pajatada,
Küsjalle wastust anda,
Miks neid kalmu kannetakse
Kalewallast korjatakse?

Jah, . . .

Nõnda neid on Taara seadnud,
Ukko elus juhatanud

Weeretama elu laeneid,
Ikka kõrge kalda poole.
Taaral Ahti hakand abiks,
Seadnud maru laenettesse,
Tuule tütre tuisu jooksu,
Näki neiu nalja mängu,
Wetteema õusti pidu
Nende elu ilustajaks.

Kuid nad lahkund õigelt rajalt,
Elu sihist, siira wiira,
Elu laewa lasknud teele,
Sinna kus on kanged kaljud,
Purustajad wette waimud.

3. Piiga.

Miks nad elu häwitawad,
Läinud sihist siira wiira?

Kuningas.

Ei nad tunne tähte talu,
Kultse päikese kumamista,
Ilusa õöplku helinat,
Kes neid unest äratamas,
Kui neid lõhub elu laene,
Kugistawad kurjad waimud;
Sellepärast tähe silmad
Waatwad kurwalt kõrgelta,
Päike peitnud oma palge
Halli pilwe ääre alla.
Mure muljuw nende rindus,
Udus sureliku silmad
Seleta nad kaugemalle,
Jõua meeli mõlgutata;
Et seal kaugel pilwe piiril,
Halli taewa asemella,
Targa Taara talu taga,
Sini õhus sugawuses,
Päike mängib meeleliselt,
Kuud kuldased kumawad,
Tuhanded tähed sirawad;
Meelitawad meste poegi,
Surelikude sugusta,
Halli taewasta arutama,
Pilweid teelta taganema.
Et saaks sureliku silmad
Näha nägusamad koda,
Ilusamad elu aset,
Kus ei päike palget peida.

Kui nad tunneks tuulte tuisku,
Lille sala sahinada,
Nääksid udu tütre õlmas
Liinikuda libisemas;
Mis on kootud tarka arwu,
Päike kiirtest palistatud,
Wikerkaarist wärwid wõetud,
Tähe silmad seatud peale;
Siis neil elu igawene,
Rind jääks murest muljumata.

3. Piiga.

Kuidas wõiwad nemad seda,
Surelikud, séletada? . . .
Taara tee neil tundemata,

Meidki näe nad männikussa,
Kuule kaasikus kargamas,
Kaste heinala õtsumas;
Kui me peame pikka pidu
Ilutseme hellal aasal.
Miks ei tule nad pldule,
Meie rõemust rõemustama,
Kui me õöpiku helinal,
Lille salu sahal,
Kergelt kanda keerutame!

1. Piiga

Ainult kuu meid kuulutama,
Linnud kaasa lidistamas,
Tähe silmis siraw sära.
Kui me õöpiku helinal,
Kergel kannul kõnnime,
Argsel sammul astume,
Kartes et need õöde waimud,
Kurjad pimeduse piigad,
Meie elu häwitawad . . .

Kuningas.

Siis kui Taara tare ase,
Põhjamata sügaw sina,
Awab armu rikkas ehtes.
Kui need metsad. mäed, orud,
Nende seltsilisteks saawad;
Siis nad tundwad elu ära,
Näewad paika paremada,
Kus on igawene ilu,
Meelelised lusti mängid,
Mis on targem Taara loonud,
Elu ilukse ehtinud!

1. Piiga.

Jõuaks sureliku silmad,
Ruttem seda seletata!
Kuningas, (tõuseb üles.)
Lõppetame lusti pidu [
Juba kuldab päike pilwi.
Surelikud juda sõudwad,
Puhke järel päewa tööle
Kui on jälle päike läinud,
Kuu kase okstes kumab,
Tähe silmad sirawad;
Kul need surelikud sängis,
Unustates päewa piina,
Rahula kõik uinuwad,
Siis me jälle lõbutseme
Oma ilu ülendame . . .
Meid siis seega surma healed,
Ahastawad appi hüüded,
Päewa piina pigistused.
Mis see meile kõrwu kostab,
Surejate suusta weereb,
Kes need walus waewlemas,
Kurwalt kalmul kõdunemas!

(Läheb ära.) Jäeme heaks tuwikesed!

Kõik, Taara hoidku kuningas!

1. Piiga. (Teisele.)

Kussa sina õekene,
Otsid hellam puhke aset?
Kas lääd waarika warrele,
Astud ehk aawa oksale?

2. Piiga.

Õösel ämblik teinud tare,
Sissa seadnud siidi wõrgu,
Kussa õekene uinun,
Siidi wõrgu seesse suigun.
Tuule tüttar wõrgukesta,
Tasakesi liigutates.
Kaunilt kõrwu kõneledes,
Uinutab mind une hõlma!

1. Piiga.

Ma läen maasika majasse,
Puna põske peiu juurde,
Seal on ilus aset wõtta,
Rohelise liinikuga,
Kallist kaasad kinni katta!

3. Piiga.

Ma lään lausa lagedalle.
Heidan murul mätta peale,
Seal on uni õnne rikkam,
Puhke ase minul parem.
Kuulan aasade hingamist,
Kase lehtede liikumista,
Kaste heina kaasa juttu,
Murelase muinas lugu;
Kuidas nemad päewad pikkad,
Wäsimata weeredessa
Ehitawad endal koda,
Kus on pesitata parem;
Sealt ei saa neid sajud kätte,
Tule kurjad kiskumaie.
Näewad nemad palju piina,
Enne kui aseme ehiwad
Soojad kambrid sisse seawad,
Paljud kiwi kandemises,
Asemete ehtimises,
Leidnud leinaliku ctsa,
Kõdunenud kurba surma!
Nende lugu on luulik,
Kõrwadelle kena kuulda,

2. Piiga.

Kuidas piina piigistused,
Walud, waewa rohkendused,
Ole auut neid surmata,
Töötaja terwit wõtta?

3. Piiga.

Mis nad higis alustawad,
Seda lauluga lõpetawad.
Taara toetab töötajaid,
Ukko awitaa hakkajaid!
Ei laisa elu ole lõbus.
Pimeda tee pikkaline.
Laiska laulab leina laulu,
Pime paigala peatab.
(On kuulda õöpiku laulu.)

1. Piiga.

Õöpik ju õrnalt helistab!

2. Piiga.

Lähme puhkel õekesed!

3. Piiga.

Laula õöpik helinal,
Saada kõrwu kauni kaja!

(Kõik kauwad.)

Järgneb.

Kuidas käremeelsus Tallinnas eduerakonna ära söi

Allahi halastus.

Arabia mõistujutt. Venekeelest ümber pannud W.

Alguses lõi Allah maa ja kõik, mis tema peal liigub, ja ütles: „Minu loodud olevused, mina löin teid nii hästi kui ma mõistfin. Elage mõni aeg niisama ja tulge siis minu juurde. Kes soovib, seda loon ma tema tahtmise järelle uuesti, paremine.“

Nädala pärast tuli hobune ja palus:

„Maailma Looja! Ma olen enesega väga rahul, aga kui Sa mind tõesti õnnelikuks tahad teha, siis loo mulle pikemad jalad, et ma kiiremini jooksta võiksin; pikem kael, et ma paremini enese ümber võiksin waadata; suurem kõht, et ma rohkem süüa võiks; lühem saba, et see mind jooksmise juures ei takistaks; paksem karv, et mul soojem oleks ja loomulik sadul, et mu seljas inimesed paremini istuda võiksid!“

Allah kuulas ja ütles:

„Sulle sünnib su palve järelle, aga waata enne, kuidas sa siis välja näed.“

Ja ta lõi kameli.

Taas tuli Allahi juurde peaminister ja palus: „Maailma Looja! Mina olen enesega väga rahul, aga kui Sa mind täiesti õnnelikuks teha tahad, siis aita mind, et ma mitte revolutsionärisid ega reaktõnärõisid karta ei pruugiks; et ma kartmata maa ja wee peal liikuda võiksin; et ma raha pärast ainult väljamaa bankiride rahakappide ees põlvitada tarvitseks, aga seda mitte talupoegade katkiste taskude seest asjata otsida ei tarvitseks; et ma alati seadust oma tahtmise järelle muuta võiksin, ilma et ma ühtegi seadust täidaks; et ma alati avaliku arvamise peale ennast toetada võiks ja surmaotsuseid ilma kohututa täide saata võiksin; et ma konstitutsiooni väljakuulutada võiksin, aga seda mitte maksma panna ei pruugiks; et ma duumat oma tahtmise järelle kokku kutsuda ja laiali saata võiksin; et ma oma tahtmise järelle duumasse ilmuda ja sealt ära minna võiksin...“

Allah kuulas peaministrit ja ütles:

„Hea küll! Sulle sündigu su palve järelle, aga waata enne, kuidas sa siis välja näed!“
Ja ta lõi krahv Witte.

Nüüdne ajajärk II

(Waata „M. M.“ № 17.)

Politsei ja prowokator,
 Sotsialist ja agitator,
 Kommunistid, liberalid,
 Maksim'listid, radikalid.
 Kihutused, walimised,
 Duuma laialajamised,
 „Kardawoid“, urjädnikud,
 Shandarmid ja strashnikud.
 Trüki konfiskerimine,
 Rahwa agiteerimine.
 Siis weel streigid, tõrkumised,
 Meistri „kotti“ ajamised,
 Kortri läbiotsimised,
 Pommidega wiskamised,
 Rahakapi lõhkumised,
 Möisa ärarüüstamised.
 Nuuskurid ja äraandjad,
 „Musta“ meeste mõttekandjad,
 Surmanuhtlus, sõjakohus,
 Kõigeli elu hädaohus,
 Ajalehe ilmumised,
 Nende kinnipanemised.
 Kõik meil tihti kuulda on,
 See on rewolutsion!

Permontus.

Sieti mõeldud.

„Waras warastab ikka warga järelt“, ütles
 pifanäpumees, kui kiriherra taskust rahakoti üle
 läi.

„Päewaleht.“

Selle lehe üle oli ju ammugi õige weidraid
 lugugi kuulda. Iseäranis sarnastel fordadel, kui
 Andres ise oma ütlemise järelle — sinna sisse
füilitas — õigem offendas.

Kogemata (sest kes meelega sarnase soga lu-
 gemisega aega raiskab) puutus selle lehe nr. 17
 filma.

Ja kae — Andres oli jälle oma süle lärtfata
 sinna sisse paiskanud.

Pealkirjaks oli: „Hans Pöögelmanni „ajuna-
 tukene“. Sain filmitsemisega — „Sambla koorma-
 teni, mida pehme asja sisse pidi mäsfitama, ja
 mis muidugi toomata oli jäetud, et õrnad **asjad**
 mis **elektrist** on, katti ei peaks minema . . .“ ja
 rohkem polnud waja. Waene Andres, ja ju aja-
 natukene! „Seewald“ on ju nende õnnetumate
 tarmis — kellel „ajud — natukene“.

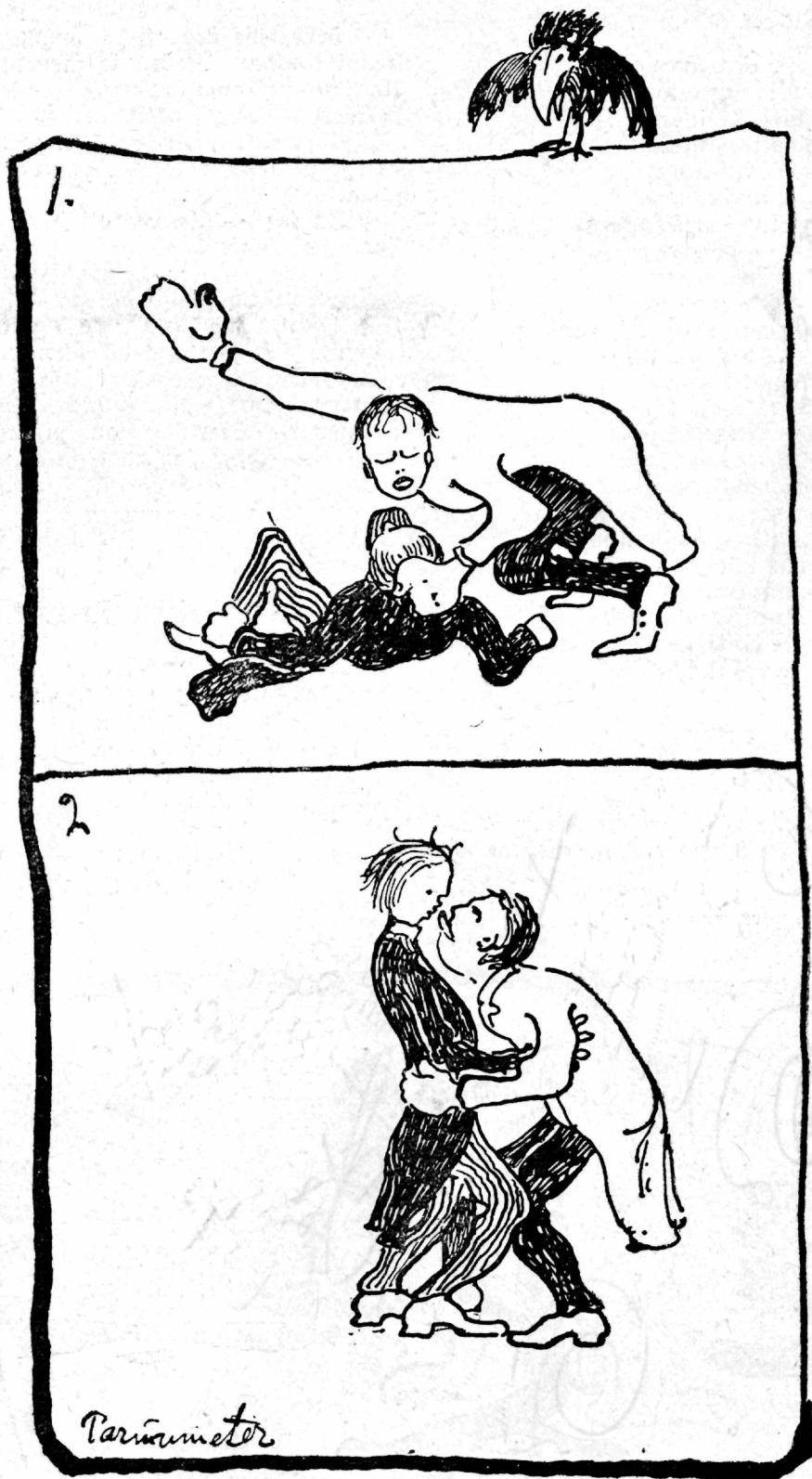
Ikka julgelt.

Kadettide turjale
 Laenu me tegime — —
 Kuuli pritsisi
 Ülesse seadsime.
 Kadetid!
 Püssid!
 Laen!
 Kõik muud —
 Nad pidagu suud!

K. Sinop.

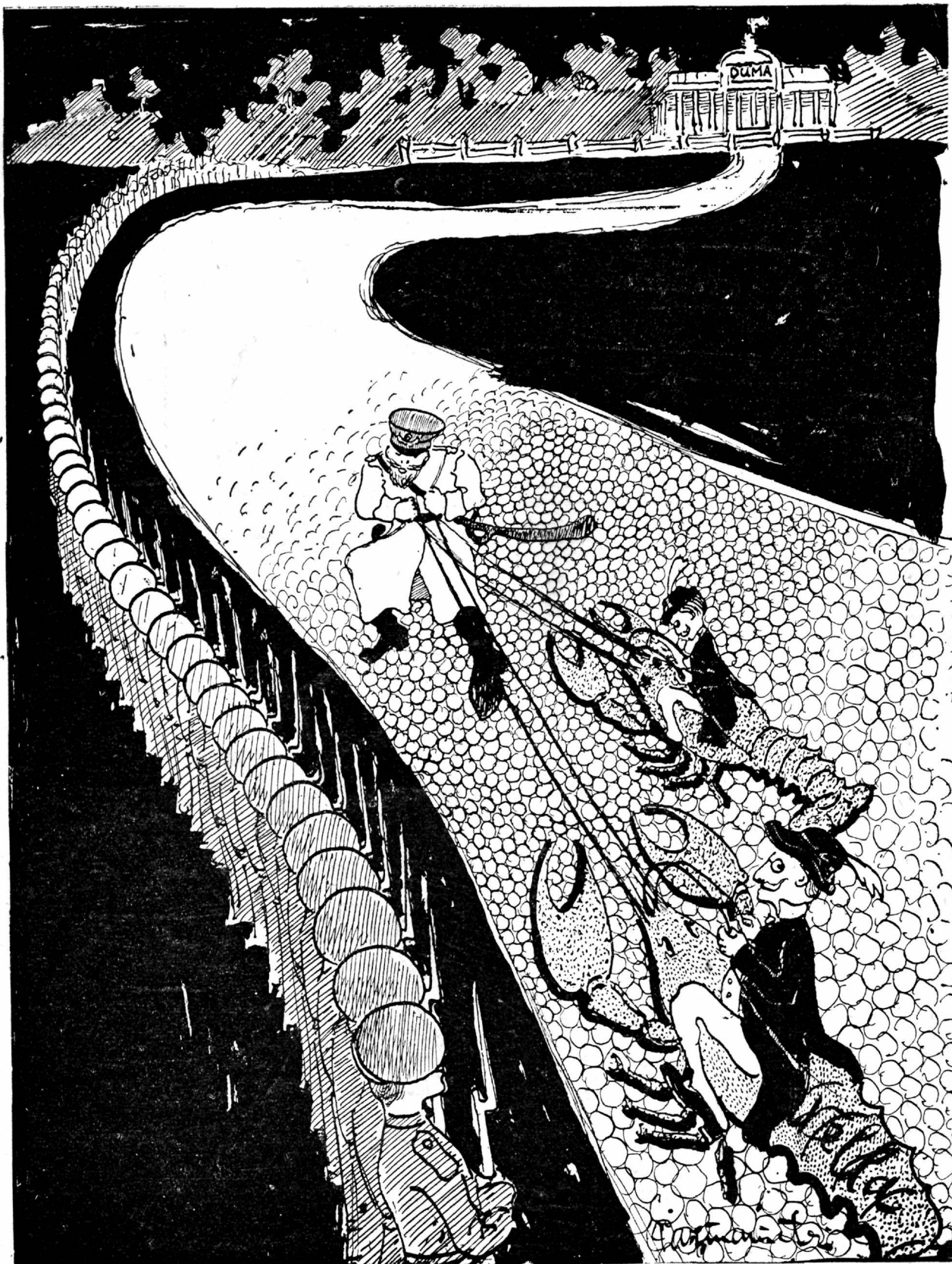
ja mis wiimasest pärast järele jäi.

1. Erakondade wõitlus enne walimisi.

2. Blok (kokkulepimine).

Kuidas „Nella“ partei tahab riigivolikogusse peaseda.

Koer kirikus.

Mark Twaini naljajutufe.

Drel hakkas mängima, koor laulis koorilaulu ja altari ette ilmus pastor Spreeg, kuulustuste leht käes.

Amerikas on siamaani see imelik pruuf järele jäänud, et pastor jumalateenistuse ajal kõik mitingid, koosolekud ja suured pallipidud, mis järjelmises nädalas ära peetakse, üles loeb. Kui weel ajalehti ei oleks, mõiks selle kombega leppida, kuid nüüd, kus Amerikas nii suur hulk kõiksuguseid päewalehti ilmub, paneb see rumal kome iga arusaajat inimest imestama.

Seeford kestis lugemine väga kaua; kõik pealtkuulajad oliwad selle peale kindlad, et leht mille peale need kuulutused kirjutatud oliwad, wististi põrandalt laeni oleks ulatanud. Rahjus on asi sagedasti nii, et mida vähem otstarbekohane mõni wana pruuf on, seda raskem on temast lahti saada.

Wiimaks jõudis pastor lõpuni ja hakkas palwet lugema. Palwes kutsuti Jumala õnnistust selle kiriku, wäikeste laste, kõikide kirikute peale ümbruskonnas, ümbruskonna enese ja ringkonna peale, riigi ja terve maa peale; ta palus kõikide riigiametnikkude, sõjameeste, reisijate ja koormatute eest, kõikide inimeste eest, kes Euroopa ja Hommikumaa wägivaldawalitsete ifte all ägawad, nende eest, kellel kõrwad on ja siiski ei kuule, kellel siimad on antud nägemiseks ja kes siiski ei näe; paganate eest, kes üksikult mööda okeani laialtipillutud saarte peal elawad. Lõpuks palus ta selle eest, et jutlus, mis ta ütelda tahab, mitte kaduma ei läheks, et kõik wogad sõnad hea maa peale langeksiwad ja kuulajate südamesse jääksiwad. Amen!

Selle peale oli kirikus riiete kabinat, kõha ja üleüldist liikumist kuulda, siis istusiwad jälle kõik oma kohtade peale. Poijikesele, kellest ma siin jutustada tahan, ei meeldinud see palwe just mitte iseäranis, ta ei pannud seda ka tähele, pastori sõnad lenda siwad ühest kõrwast siisse, teisest wälja, ilma et nad vähematgi mõju oleks awaldanud; poiji peamure oli see, et palwe mõimalikult lühike oleks. Temal oli palwe juba ammuugi termelt

peas ja kui ta kuulis, et pastor palwet kuidagi miisi muutis ehk weel koguni sõnu juurde lisas, läitis teda põlastus ja wiha. Igasugused lisanudused pastori poolt oliwad tema arwates aut ja alatu temp. Palwe kestel istus eelmise pingi peale kõrbes, sirutas oma tiimad laiali ja näitas poiksi nagu narrimat. Kõrbes sügas tagumiste käppadega pead ja nii tugewasti, nagu tahaks ta pea otjast maha kiskuda; siis lasi ta tiimad nagu sabakuue hõlmad sorgu, ühe sõnaga, ehtis ennast ni rahulikult, nagu poleks tal vähematgi hädaohu karta. Kõrpsel oli ka õigus, sest ehk Tomi käsi küll iseenesest siinapoolle nihkus, ei julgenud poiks kõrbest siiski mitte puruks pigistada. Sest ta oli selle peale kindel, et Jumal temale kunagi andeks ei anna, kui ta niisuguse tembu palwe ajal äia teeb. Kui aga pastor lõpusõnu hakkas ütleva, nihkus käsi kõrpsle ifka ligemale ja niipea kui „amen“ öeldi, oli kõrbes wangi. See koerus-tükk ei jäänud poiji tädist tähelpanemata ja Tom pidi kõrpsle filmapill lahti lastma.

Jutlus algas, nagu alati, pühakirja salmiga peale. Siis hakkas pastor seda nii ühetooniliselt ja igawalt seletama, et wähehaawal kõikide ninad noorskama hakkasiwad. Pastor kõneles aga wähepeal väga humitawast ja ajakohasest asjast, nimelt meie hingede peastmisest. Mida kauem ta rääkis, seda rohkem tuli ilmiks, et inimest, kes tawariigi wäärt oleksiwad, peaaegu sugugi olemas ei ole ja et sinna üleüldse nii raste on siisse peaseda, et selle peale mõteldagi ei maksa. Ehk Tom küll kõige suurema humitusega pastori kirjutatud kõne lehekülge si luges, hakkas ta wiimaks ka kõnet kuulama. Pastor rääkis nendest õndsatest aegadest, kus maa peal ainult headus saab walitsema, kus kõik inimesed ja metselajad üksiteisega sõpradeks saawad, rahus hakkawad elama, ja wiimaks nii kaugele jõuawad, et wäike lapsuke, lõwi ja lambatalle ühe oheliku otjas mõib talutada. Tom mõtles selle peale, kui hea oleks wäike laps olla ja taltjaks tehtud lõwi oheliku otjas wedada.

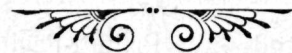
Selle peale algas aga kuim sõnade-puistamine jälle peale ja Tomile läks asi hirmus igawaks. Nüüd tuli temale üks asi meelde, mis ta eisteks tasku oli pistnud. See oli suur must sitikas pikkade wurrudega ja katsefarwedega, millega ta väga walujalt ihu näpistas. Tom nimetas teda „näpistefeks“. Sitikas istus praegu wanas pulbrifarbis. Tom jõudis teda sealt waewalt wälja tirida, kui ta walujalt näpust finni haaras. Tom raputas käti, sitikas kukkus seiti pinkide wa-

hele maha, hanimustatud sõrm lipsas suhu. Siitikas lamas abitalt põrandal ja püüdis kõigest jõust jalgadega sibades, ennaft ümber pöörata. Tom ei lasnud teda filmist; tahtis teda heameelega üles võtta, kartis aga üles tõusta ja jalaga ei saanud kätte. Teised kirikusolijad waatafiwad ta juba sitika peale. Korruga imus kirikusse puudli koer, keel wäsimuse pärast wälja aetud, ise nähtawasti wäga rahul, et ta igawast majast, fuhu peremees teda finni pani, wälja oli peafenud. Ta filmas sitikat, tegi kord keeru tema ümber, ni usutas põrnikat wõimalikult kaugelt, käis jälle ringi, kogus julgust, astus lähemale paljastatas hambaid ja tahtis sitika lõugade wahete tõmmata, näpjas aga mööda ja hakkas uuesti otjast peale. Mäng tegi temale nähtawasti palju lõbu, ta lasi ennaft pikuti põrandale, patfutas põrnikat käppadega ja jändas sel wiisil hul aega. Siis tüdines ta jellest hullamisest ära, heitis põrandale ja pani suu käppade peale, kui sitikas korraku tema minna finni haaras. Puudel piufsus, raputas pead, nii et sitikas jälle mitu sammu eemale seliti maha langes. Kõik, kes kirikus oliwad ja seda etendust nägimad, wabifefiwad tagafihoitud naeru pärast. lälakstafiwad ja hoidifiwad rätikud suu ees; Tom oli seitsmendas tawmas. Puudel wahtis lolli näoga ümber, tundis ennaft aga haawatud olema ja otfustas sitikale ükskord kätte maksta. Ta algas plaaniliftu ümberpiiramist, tungis igalt poolt sitika peale ja hüppas jälle kofe eemale, ilma et ta käppadega sitika külge oleks pnutunud, näitas hambaid, wingus ja raputas kõrwu wiha pärast. Kui ta ära nägi, et ta sitikast wõitu ei saa; jättis ta tema rahule ja hakkas kärkeft taga ajama; kärkeft lendas ära ja puudel nägi põrandal wäikeft putukat, näris selle peenets, tundis ennaft rahustatud olewat, tahtis natufe puhata ja istus kogemata sitika peale. Wingumine ja hulumine täitis terwet kirikut; puudel wingus ifka waljumini, jookfjis mööda kirikut edasi-tagasi, tormas fiis otjefofe altari poole, pööras teifefst läbikäigust fisse ja hakkas uft otfima.

Puudli hirm läks iga minutiga suuremaks, ta jookfjis ja keerutas ühe kofa peal, nagu sabaga täht, kes kirjeldamata kiirusega ilmalaotuses keerleb. Wiimaks leidis ta oma peremehe ülesse ja kargas, hirmu pärast wärisedes, selle

põlwele peale. Peremees wõttis koera fraest finni ja wiskas ta ukse taha; puudli hulumine ladus kaugusesse warsti ära. Kiriku täis rahmast naeris laginal, pastor jättis jutlustamise pooleli. Pärast, kui kõik jälle wähe wäifjemaks oli jäänud, hakkas ta uuesti rääkima, kuid nii kohmetanult ja kogeldades, et terve jutluse mõju jäljeta kadunud oli. Kõige õpetlikumad manitsused wõeti tagafihoitud naeruga wastu, nii et armata wõis, nagu oleks waene pastor kõige suuremat lollust rääkinud. Kõik tõmbafiwad fergitatult hinge ja oliwad ütlemata õnnelikud, kui jutlus wiimaks ära oli lõppenud.

Tom tuli koju kõige paremas tujuis. Minult „näpistuseft“, kellel nii toored sõnad oliwad ja feda see alatu koerakutfikas ära wiis, oli temal tuline kahju

Jaanikene.

Ringmäng ERE - Lastele.

Kus sa käisid, kus sa käisid, Jaanikene?
Pritsimajas walimisel, sõbrakene.

Mis seal nägid, mis seal nägid, Jaanikene?
Rusikaida, rusikaida, sõbrakene.

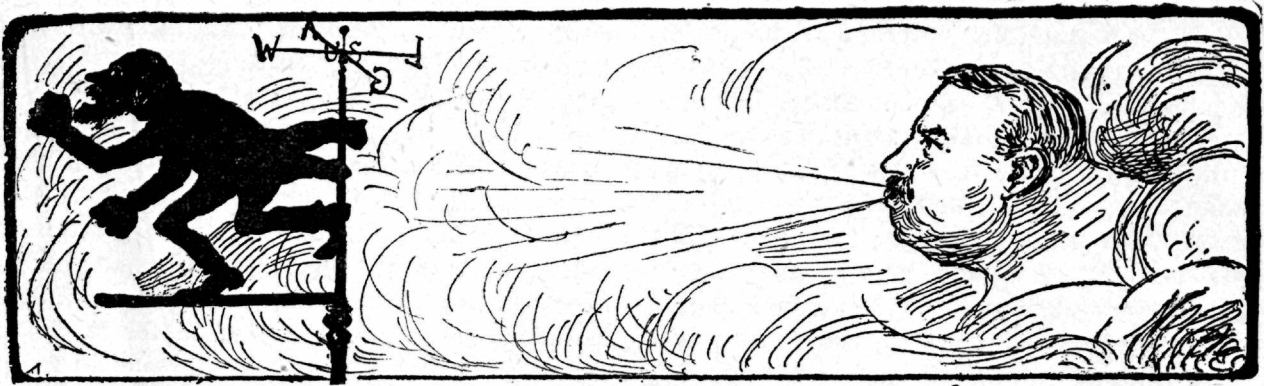
Mis seal kuulsid, mis seal kuulsid, Jaanikene?
„Kasi wälja, kasi wälja“ lauldi seal mulle.

Kus nüüd ruttad, kus nüüd tõttad, Jaanikene?
Politseisse, politseisse, sõbrakene.

Tasane.

L a p s : „Soowin sulle head õöd, armas pappa.“
I s a : „Olgu peal, seda wõid homme soowida.“

Lugu kuulsast mehest.

I.

Ja see sündis, et Prundi-Pasha saksa silmas armu leidis, sest ta oli koolitatud mees, oskas saksakeelt ja teadis põllutöö kunsti ning mõistis mõisamajandust. Ja kõrgeauulik paruni herra mõtles omas südames: See mees on väärt minu kuningriigi üle olla, tehkem teda riigikantsleriks. Ja nõnda sai Prundi-Pasha mõisawalitsejaks ning tema ei olnud teps mitte enam igapäine surelik. Ta võttis kätte ja läks oma kepiga alla mõisapõllule kus moonakad kesa kündsiwad ja ütles iseeneses: Need on minu alamad. Ma tahan hoolsalt nende järele waadata ja neid armulikult karistada, sest muidu läheb seesinane sugu hukka. Siis astus ta alla kündjate juure ja nägi, et üks moonakas oli madalaste künnud ning ta wiha süttis põlema. Seda ei tohtinud nõndawiisi jätta, sest sa pead saksale truu olema ja ta nõuab ükskord sinu käest aru majapidamisest. Ja ta tõstis oma healt hüüdis: Toomas, ole paigal! Siis jäi Toomas paigale, tõmbas mütsi peast ja ootas isanda käsku. Jsand, ähwardas teda oma kepiga ja käratas: Toomas, kurat, nüüd tõmman sull palka maha! Ja ta läks ära, rahul omas südames, et oli sedasinast pöörast ja laiska sugu õpetanud, et nad ei pea mitte oma herra leiba warastama. Ja selle moonakale anti sügisel wakk rukkid vähem, sest ta oli mõisa põldu madalaste künnud.

II.

Nõnda oli Prundi-Pasha kaua aega mitmes mõisas walitsenud, mitme paruni palukest maitse- senud ja mitme vonni weest joonud ja ta oli

oma ametis tark nagu kuningas Salomon. Ta oskas mõisa „wirtsahti“; teadis millal kaeru külida, linu leotada ning kuidas härgi nuumata ja oskas ka laadal hobuseid üles osta. Et ta kõigile suud mööda mõistis rääkida ja sakste arm tema peal hingas, siis leidis ta sõpru rahwa seast. Ja see sündis, et Kalewikalmu põllumeeste selts teda omaks esimeheks walis. Nüüd oli ta saanud ülendatud kui konn mättale ja ta hüüdis rõõmuga: Tund on tulnud, kus ma wõin oma wäge ilmutada. Ta võttis kindlaste nõuks oma vähemaid wendi aidata, sest Kaananis oli seemne puudus ja Egiptuses oli wilja küllalt. Ja ta pidas nõuu oma teendritega ning saatis omad sulased eeslite ja kamelitega Egiptuse maale wiljaseemet tooma, ei häda saaks lõpetatud rahwa seas. Ja kui sulased tuliwad tagasi wiljawooriga, waata, siis oli kukkur kulda iga koti suus. Seda raha pani Prundi-Pasha oma tasku ja ütles: Nõnda ütleb kiri: sa ei pea mitte härja suud kinni siduma kui ta pahmast tallab. Aga rahwas auustas tema tarka teguwiisi, et ta neid oli hädast peastnud ning andis temale auunime Seemne-Sultan. Siis sai ta üliwäga rõõmsaks, waim tuli ta peale ja ta läks üles põllumeeste saali ning rääkis seal prohwetil wiisil 40 minutit ja 40 sekundi tühja toolidele. Siis läks ta alla oma kotta ja pesi tolmuga oma jalgade pealt.

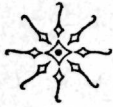
III.

Aga Prundi-Pasha, keda hüütakse Seemne Sultaniks, sai kangeks waimus ning tegi wägewardid tegusid. Ja ta võttis kätte ja hakkas ajalehe toimetajaks ning hakkas maarahwale

kirjutama armulikkude mõisawanemate waimus, et talurahwas saaksid targemaks ja mõistaksiwad wahet teha parema ja pahema käe wahel. Ja ta kogus oma ümber jüngrid, kes pidiwad tema õpetust wäljalaotama ja aitama temal kirjutada tarkuse lehte. Ja kui needsinatsed hakkasiwad palka pärima, siis wastas tema: Sulle saab küll minu armust! Sa ei pea mitte kulda ega hõbedat oma wõöl pidama ega himustama kaduwat mammonat. Siis lahkusiwad mõned temast ära ja ta küsis teiste käest: kas teiegi tahate ära minna? Piis kostis temale Wootele, see esikutsutud: Isand, kelle juure peame meie

minema, sull on need igawese tarkuse sõnad. Ja rahwas andis toimetajale uue auunime: Sakste sabarakk, sest ta oli palju waewa näinud oma isandate kasuks, ning tal ei olnud lausujat waimu. Siis sai ta alandlikuks oma waimus, sest ta mõtles, et rahwas teda jumalaks tahab teha ja ta peitis ennast alanduses oma lehe taha. Ja tema jüngrid karjusiwad suure healega: Suur on Ewessuse rahwa Diana, kaua elagu Prundi-Pasha, liianimega Seemne-Sultan, keda hüütakse sakste Sabarakuks.

Salwaja.

Esimene käst.

Wäike Joosep tuleb koolist kodu. Isa küsib tema käest: „Noh, mis teie täna koolis usuõpetusest õppisite?“ — „Meie õppisime esimese käsu. Kiriherra ütles, et esimene käst on nüüd nõnda: Meie isad peawad kõik oma hääled „E d u = n e l l a“ meestele andma“.

Kui Jumal ei aita, siis ei aita enam minugi kohuhoidmine, ütles joodik, kui ta oma wiimase raha ära raiskas.

Tõine sündmus.

Ühe abielus olewa õpetaja juurde tuleb ta ametiwend wõõrusele. Jutuajamise ajal tuleb esimese kõige noorem wõsu, kuue aastane Wilhelm tupp ja teretab külaliskätt-pidi.

„Mitmendas klassis sa praegu oled?“ küsib see.

„Esimeses.“

„Ja milleks tahad sa õppida?“

„Kui ma mitte dragunite rittmeistriks, ehk salapolitseinikuts ei saa, siis hakkab ma kiriherraks“.

Kallimale.

Kui väga Sa armas oled mulle
Ei wõi ma Sull' ütelda nüüd,
Suud anda ei tohi ma Sulle —
Sa oled liig tuline wiist.

Ei Sina mu meelest küll lähe,
Sind igatseb talwel mu meel
Nii kaua kui ilmad on külmad
Ja armastuses tujukub rind.

Sinust woolab kosutaw soojus,
Mis südant mul ülegi a'ab
Sind paitada tahat'in palju
Oh a h i, kui küdemas Sa.

Meie Mikkel.

Lubja usu'unnistuse sõnad.

Mina usun eduerakonna sisse, kes on loodud Taaralinnas — ilmale toodud Tõnissoni-Jaanist, ülendatud Põllu-Peetrist.

Mina usun, et Tõnisson oma kulturaliste annetega mind on walgustanud ja õige edu sisse pühitsenud ja wõidnud, selle eest on minu kohus: teda ümmardada ja eduerakonna „Sõna“ laiali laotada, see on tõesti tõsi.

Hansu-Kaarel.

Kuu ülewaade ja uuemad sõnumid sündinud asjust.

Tallinnast. Ununimedele wabrik. Asjata käiwad rahamehed wäljamaal paruni ja vonni nimesid kalliks hinna eest ostmas. Müüd mõib sedasugust kraami „Päewalehe“ toimetusest saada ja pealegi tühise hinna eest. Autförgendamise teadaandmise wõtab lehe toimetuse enese peale. Nii on juba hra Pöögelmanni „paruni“ nimi antud.

Benningilt. Kohalisk wallamaja küetaksie haugudega. Põhjus seista selles, et kirjutajal istumise töö kõrwal pisut teha liigutamist oleks, kui wahimehele abiks läheb märgu haugu wististama.

Vaius-Tähkwerest. Wallamaja ukse peale oli wana aasta lõpul kuulutus üles pandud, milles wallamalitus wallamajju möglasi karistuse jalkade kätte ähwardab anda. Huwitaw oleks teada saada, misjuguuse nuhtluse alla wastupanejad oleks langeda mõinud. Pelsa küll enam ei saa, sest kindralkuberneri käsu järele peksata enam ei tohi. Kas oleks selle eest wast maha lastud?! Arwatamasti kutsuwad nad süüdlaste nimekirja kottuseadmijeks mõne armulise abiks, sest et neil farnane tegewus rohlem tunnud on.

Waiwarast. Uued kullalademed ehk Kalifornia päewauudised. Wana jutu järele olla Waiwara mägedes wanaaegne suur Rootsi kullalaager. Müüd on jeltsefond kullaotsijaid kottu heitnud ja tööle hakkanud. Parun, kelle piirides wana kamber olla, on ainult selle tingimisega oisimist lubanud, kui pool leiust temale saab. Juba üle kahe tuu tehtakse hooplega mitme mehiga tööd, kuid ilma tagajärjedeta, see tähendab: nad pole soone peale trehwanud. Kullaotsijaid woolab iga päew juurde, „õnne“ katsuma. Amerikasse wäljarändamine on soitu jäänud, kõikide filmad on Waiwara poole pööratud.

Kakwerest. Sarwedega naesed. Kakwere naised hakkawad wiimajel ajal oma mehi kollitama: selts lastewad nad enestele sarwed ja sõrad külge panema. Kupperitel hea teenistus. Rahju ainult, et pandud sarwedega kaugeemale ei pease, kui ainult saunalaowalt maha, siis minna „liimist“ lahti. Mustust, werd ja sarwi olla saunades pooleni sääreni.

Suistest. „Oma palehigi sees pead sa leiba sööma“ ütlesiwad wolkfogu mehed, kui wallamaese pereforda pidama paniwad. Miisuguseid otjusi tehtakse ainult waldades, kus sõjaseaduse ja maarahustamise eest tänutelegrammid saadetakse.

Tartust. „Düna Zeitung“ soowitasiwad jaksad oma teenijatele pühadeks wainulikku kirjandust lütkida.

Nimekirja lõpul oli ka Pipramäe Tõnu „Tuulte pöörites“! Raamat pidada hästi rahwalikus keeles kirjutatud olema ja praeguse aja liikumist õigetes wärwides kujutama.

Tornast. Ülemus keelas palwetundide pidamise koolimajades ära. Palwewendade ja pastori häbdamine suur; sest et kütkestawat wainuwalgust enam laiale ei saa laotada.

Lätimaalt. Kurjaläinud kotte. Liimi ja Läti mõisnikud tellisiwad omale Saratomi kubermangu Satja ajutustest asunikku enestele moonakateks, sest et nad, kui „omad“ inimesed lätlastest paremad olla ja hädatorral ka ihu-kaitsemäelisteks hakkawad. Wõta näpust! Peale siia jõudmist paniwad nad terve ria majandusliisi nõudmist ette ja ütlesiwad, et nad enne tööle ei hakka, kui nende nõudmist täidetakse. Suures mures käristasiwad mõisnikud omad riided lõhki, istusiwad mahu tuha peale ning laulsiwad nutulaulusi.

Wirumaalt. Põdrajaht. Jõulupühade tagatipuks peeti kufagil mõisas jahti, kus juures „raswaste prillide“ pärast emapõder maha lasti. Keegi ei tahtnud süüd oma peale wõtta, seepärast andsiwad noored herrad politseile üles, et metjawennad neile paha nalja teinud. . . . Nad olla küll ija põdra maha lastnud, kuid see wiguriwänt muutnud ennast peale surma emaseks.

Nakrest. Nakremehed uhtustawad, et keegi cand. theol. Põld nende walda talukoja lõssi ostnud. 12. januaril pidanudki wallamajos esimise proomijutluse ära, mis peale koke walla walijaks mehiks walitud. Talupojad tunnawad sabakuuega põllumehe ees sügawat aukartust.

Rõderulaft. Pidu, mis terve aasta kohta aitas. Udula muusika selts pani oma saksa-esimehe eestwõttel pidu toime, mis kolm päewa kestis. Pea lõbu pakkus alkoholiga puhret, kätseja grammofon ja muud (nagu kasid ja ahwid). Wiuli kwartett mängis „Oh urwa plaastri mälestus“, tantsi „tarka laetud polkat“ (babiloni) „Pade komorrat“ ja muud uue aja peeneid tantsi.

Pidu tähtsama osa, wäljawiskamise, oli jeltfi president ilma hinnata oma peale wõtnud. Kellel talu-haisu pisut juures oli wõdi aukartus suurnikkude wastu puudus, see leidis ennast ukse tagast õues maast. Wõdust oli palju osa wõtmas, tükk kahelkümme alla saja. Talupojad hoidsiwad aga suuremalt jaolt pidumajast kui tapamajast eemale ja arwasiwad omast lol-

list peast, et seltsimaja millegi järele lehkawat ja et põrandaplekkisid ei pea jõutama ei „karja“ ega „kon-
najaaguga“ wälja pestama.

Rõugust. Parunipapal on wallaga wana kõ-
dunenud sillajätiste pärast suur seleldus käsil.

Wallawanem oli need jätised wallawaestele silgu-
küpsetamisets kintinud; kuid parunipapal on selle järele
kange igatsus hakkanud. Kohe sõitnud ta kuuehobuse
tõllaga wallaia juurde ja nõudnud, et warastatud
mõisa liikum warandus jalapealt tagasi weetud peab
jaama. Et nõudmist ei täidetud, siis anti asjale
seaduslik käik, mis ta aidanud.

Kodumaalt. Usuga paristamine on moodi as-
jaks saanud. Mehele minemise juures hangeldatakse
kõige enam. Pühade ajal pidwad mitmed usupidajad
jõuluworstidest ilma jääma, sest et mõni palwetaat
lubab werd süüa, teine aga kangesti „wereworsti
waenlane“ on. Kõige suuremad wereworsti waendla-
sed on aga need, kes neid ära häwitawad, see on:
oma nahka panewad.

Rannust. Wiimse päewa märk. Wiimasel ajal
sajab taewaist tähti maha. „Põhjaneaela“ küljest sajab
jadade wiisi kildusi alla talu ja mõisa õue peale.
Õnnetusi wole weel ette tulnud, sest et „Põhjaneaela“
tütid ei treshwa.

Wiru-Jakobist. Üks kooliõpetaja on tegelik
Kampuse Miskle järelkäija. Ohtusets lõbuks peab ta
seda, kui ühe osa lastele 6 lööki joonelauaga peosse
wirutab, ise seal juures seletades: „Küüd on orja-
põli jälle tagasi tulnud, teie olete kõik orjad.“ Suure-
päraline lastekaswatus. Ragu näha, ei ole see isand
all pool seadusi, waid kõrgemal, sest muidu oleks ta
teadma pidanud, et ihunuhtlus kadunud on, wõi jätkab
ta ninewa talwisi tööd?

Järwanufast. Eestujuline wallawalitsus on
Järwanuta oma. Ta nõuab sealt tulekinnituse rahasi
sisse, kus ta õnnetuse korral abi ei anna ja pigistab
ta wallamaksusi naise käest sisse, luma mees ometi üle
aasta wäljamaal elab. Wallalajad armawad, et härga,
kelle seljast kaks nahka saab, mitte igapäew ette ei tule.

Kirjawastused.

M. Ilma maata. Salmid on üsna ladusad aga ei taha awaldada —
sest seda — keda need puudutawad — on ju üleaurugi nõõgatud, Pea-
legi, sain praegust sõnume — et sellel herral — noh küll kuulete isegi...

A. Hapu. „Armastuse roman“ jäeb meilegi poolt selleks. Kii-
laspea — ja palju teisa. Jätke see igawene naljade maha kirjuta-
mine järele — parem lõigake kohe kääridega wanadest „Teataja“ nalja-
lisadest wälja — teil on kergem ja toimetusel pole tarwis kahelda, mis-
sugusest hallikast need pärit on — nii saab kaks kärblast ühe hoobiga.

„Meie Matsi“ sõpradele.

Saialt tuntud „Keila mehe“ toimetatud ja wäljaantud „Meie
Mats“ ilmus juba enam kui 4 aasta eest. Ilmus praegu korrali-
kult edasi. Nüüd aga ilmus ilma nimeta kuulutus ajalehtedes, et
„Päris Meie Mats“ ilmunud olla. Et see järele tehtud on, seda
mõistab iga mees. Otsi imestamise wäärt ja weider on see kuulut-
tus, sest seal öeldakse, et kes õiget „Meie Matsi“ tahab saada, see
ärge oma tellimist mitte „Meie Matsi“ toimetusesse saatku, waid
raamatukauplustesse, kes seda mitte „Meie Matsi“ toimetusele ei olla
kohustatud edasi saatma, waid nähtawasti Tallinna hr. Bloompuu
raamatukauplusele.

See on seesama hra Bloompuu, keda ERE-erakond oma
riigimolifogu walijatemeeste kandidadiks tahtis ülesse seada. See
on seesama hr. Bloompuu kelle wend Hanko walimistel „Lue Wi-
rulahe“ (nr. 18) teatel mustafajalise prowokatori osa mängis.
Nõnda on siis kaks „Meie Matsi“ ilmas. Üks on õige Jaasoni toi-
metatud ja wäljaantud, teine järeletehtud, wõltsitud „Päris Meie
Mats“. Lugejad kes õiget „Meie Matsi“ tahawad saada — waa-
daku et Jaasoni nimi ei puundu.

Kuupakkikult

Jaason.

J. Rubini

uuri-, kuld-
ja hõbeasjade-
kauplus.

Tallinnas, Wiru uul. 15,
Fahrenholzi majas,

soowitab kõiksugu kuld- ja
hõbe- **tasufelland**, regulato-
risid, Pariisi Schwarzwaldi sei-
na- ja äratuskelland. Kuld-
sõrmusid, 56 pr., 84 pr. hõbe-
brossisid, uurifettisid, wõt-
meid j. n. e.

Kurid ja mängutoosid
parandatakse tublisti ja oda-
walt ära.

„Meie Mats“

ilmub 1907 aastal 2 korda kuus
ja maksab aastas, s. o. 24 nrt. pos-
tiga 2 rbl., postita 1 rbl. 60 kop.,
poolest aastas poole wähem. Üksik
nr. 10 kop.

Toimetus ja talitus on Tallin-
nas, Arewjemi uul. nr. 10.

Kirjalik tellimise aadress: „Meie
Matsi“ toimetus Tallinnas. Wene
keeli: Журнал „Meie Mats“,
Ревель.

Tellimisi wõtawad wastu kõik
auisjad raamatukauplused ja ajaleh-
tede tellimiste wastuwõtjad

Tõnisson: Politsei — appi, appi —
käremeelsed, punased, röövlid, ma-
suurikad on kallal!

Trükitud M. Untie trükikojas, Tallinnas.